

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅς συνεργάται δεκτοὶ πάντες
Συνδρομαὶ δεκταὶ
εἰς χαρτονόμισμα παντὸς ἔθνους,
προκληρωτέαι.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κίβικια καὶ πρακτο-
ρεῖα. Τόμοι ἀπλ. δρ. 10, χρυσῶδ. 12.
Ἐξωτερικῶν ἐράγχα 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ὁδῷ Ὁμήρου, 13 παρὰ τῷ Δυτικῷ ναῶ. — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8, — Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Τὸ πρὸς τὸ φῶς παράπικρον τοῦ Μίλτωνος. — Τὰ ἡμερομῆνα καὶ ὁ χειμὼν ὑπὸ Δ.Κ. Ἡλιοπού-
λου. — Ἐπίσκεψις Θήρας μετὰ τριακονταετῆ ἀπουσίαν. παιδικαὶ ἀναμνήσεις. Ὁ Τάκης ἐντὸς ἐκπαιδευτηρίου (συνέχεια) ὑπὸ
Φ. Π. — Ἡ ἐκδόσεις τῶν λαχίων τῆς «Φύσεως». — Αἱ παράδοξοι περιπέτειαι ἐνθὸς Ῥώσου σοφοῦ (μετ' εἰκόνων (μετάφρασις)
ὑπὸ Φ. Πρίντζη. — Ἀλληλογραφία. — Αἰνίγματα. — Ἀγγελίαι.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΩΣ ΠΑΡΑΠΙΚΡΟΝ ΤΟΥ ΜΙΛΤΩΝΟΣ

Χαῖρε ἅγιον φῶς, τέκνον πρῶ-
τότοκον τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τοῦ Αἰ-
ωνίου ἀκτίς συναΐδιος! Δύναμαι ἄ-
ρά γε προσαγορεύων σε οὕτω, νά
σὲ ὀνομάσω ἀμέμπτως; Διατί ὄχι;
Ἄφου αὐτὸς ὁ θεὸς εἶνε φῶς καὶ
μόνον ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ οἰκεῖ, οἰ-
κεῖ ἄρα ἐν σοί, ὦ φαεινὴ ἐκχυσίς
ἀδημιουργήτου οὐσίας λαμπρᾶς;

Ἢ ἂν προτιμᾶς νά καλῆσαι κά-
θαρόν αἰθέριον ρεῦμα, τίς θά εἴ-
πη τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ἀπορρέεις;
Σὺ ἦσο πρὸ τοῦ Ἥλιου, πρότερον
τῶν Οὐρανῶν καὶ εἰς τὴν φωνὴν
τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ὡς διὰ πέπλου,
οὐ ὦ φῶς, περιέβαλες διὰ φωτὸς
τὸν Κόσμον, ὅτε οὗτος μέρος
τοῦ ἀπείρου καὶ ἀμόρφου Κενοῦ
κατακτῶν, ἐκ τῶν μελανῶν καὶ βα-
θέων ὑδάτων προέκυπτε.

Σὲ νῦν ἐπισκέπτομαι πάλιν με
πτέρυγας τολμηρὰς ἐτι μᾶλλον,
τὰ Στύγια τεναγὴ φυγῶν καὶ περ
χρόνον πολὺν κρατηθεὶς ἐν τῇ σκο-
τεινῇ ἐκείνῃ μονῇ. Διότι ἐν τῇ
πτῶσει μου σκότῃ διήλθον πολλά,
ὅτε μὲν ἔσοχα, ὅτε δὲ μεσαῖα καὶ
εἰς ἤχους ἄλλους παρὰ τοὺς τῆς
ὄρφικῆς λύρας ἐψάλλον τῆς νυκτὸς
καὶ τοῦ χάους τὰ σκότῃ. Διδαχθεὶς
ὑπὸ τῆς οὐρανίας Μούσης νά κα-
τέλθω εὐτόλμως εἰς τὰ βάθη τοῦ
σκότους καὶ αὐθις εἰς τὰ ὕψη νά
ἀνέλθω, καίτοι δι' ὁδοῦ ἐρημικῆς
καὶ τραχείας, σῶος νῦν ἐπιστρέφω
εἰς σέ, καὶ τὴν κυρίαρχον αἰσθά-
νομαι λάμπιν σου, οὐσαν πηγὴν τῆς
ζωῆς. Ἄλλὰ σὺ, ὦ γλυκύτατον φῶς
δὲν ἐπισκέπτεσαι πλέον τὰ ὄμματα
ταῦτα, ἅπερ μάτην στρέφονται
πέριξ νά εὔρωσι τὰς λαμπράς σου
ἀκτῖνας, καὶ ἡῶ δὲν εὐρίσκουσι.

Τόσον πυκνὴ σταγῶν ὀλεθρίου ὑγροῦ ἔσβεσε τὴν κόρην
αὐτῶν ἢ πέπλος τόσον ζοφώδης ἐκάλυπεν ταύτας. Ἄλλὰ
διὰ τοῦτο δὲν παύω νά πλανῶμαι ἐκεῖ ὅπου αἱ Μοῦσαι
μᾶλλον φοιτῶσι, εἰς πηγὰς διαυγεῖς, εἰς εὐσκία ἄση
ἢ εἰς λόφους, οὐς περιλοεῖ ὁ Ἥλιος.

Ἡ ἦτα τοῦ Σατανᾶ

(Ἐκ τοῦ ἀπολεσθέντος Παραδείσου τοῦ Μίλτωνος)

Διότι τὰ στήθη μου φλέγει ἀσμάτων ἱερῶν ἔρωσ δεινός
Ἄλλὰ πρῶτιστα, Σέ ὦ Σιών καὶ τὰ ὑπὸ Σέ πλήρη
ἀνθέων καὶ ἡδέως κελαρύζοντα ρεῖθρα, ἅτινα λού-
ουσι τοὺς ἁγίους σου πόδας, ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐπισκέπτο-
μαι οὔτε λησμονῶ ποτὲ ἐκείνους τοὺς δῶν, ὧν ἡ μοῖρα

Τότε ο κ. Δελένδας έλαβε μικρόν ποτήριον, συστήσας μοι, να προσέξω μήπως εξέλθω μεθυσμένος.

— Η μάλλον να προσέξης να μη με μεθύσης, τῷ εἶπον.
— Ἰδοὺ! αὐτὸς εἶναι παλαιὸς ἐκλεκτὸς οἶνος, μοι λέγει, δοκίμασον, φίλτατε.

— Ὁραῖος! ἀπήνησα, ἀφοῦ ἐρόφησα αὐτόν, λαμπρότατος!
— Ἰδοὺ, αὐτὸς εἶναι δέκα ἐτῶν οἶνος, νικτέρι ἄσπρο, περιφήμου κρασί, μοι λέγει εἶτα.

— Α! πολὺ ὠραῖος, εἶπον, καὶ κατὰ τὴν γεῦσιν καὶ τὴν διαύγειαν... ἐξαισιος, οὐσιαστικώτατος!

— Ἰδοὺ, αὐτὸ εἶναι τὸ καλλίτερον βισάντο μου, παλαιὸν κρασί, λέγει, προχωρῶν πρὸς ἕτερον βαρέλιον καὶ προτείνων μοι τὸ ποτήριον πλῆρες.

— Α! μάλιστα, ὠραῖον! νέκταρ! εἶπον καὶ διεβίβαζον αὐτὸ ἔπου δεῖ.

— Ἰδοὺ, καὶ αὐτὸ, φίλε μου, εἶναι ἕτερον βισάντο, λευκὸν ὁμῶς καὶ καλλίτερον... πῆε... πῆε.

— Ναι, ναί, ὡς ἀμβροσία εἶπον, παχύτατον, θρεπτικὸν καὶ δυναμωτικὸν κρασί.

— Ἰδοὺ, αὐτὸ εἶναι, μοι λέγει μετ' ὀλίγον ἀμέσως, βορῶν περιήμιον, καλλίτερον ἀπὸ τὰ γαλλικά.

— Α! ἄλτ! τῷ εἶπον, ἀρκεῖ ἕως ἐδῶ, διότι παρέβης τὰ συμπεφωνημένα καὶ θὰ γίνουν ὄλα ἄχος ἐντὸς τοῦ στομάχου μου, θὰ χάσω δὲ τὰς καλὰς ἐντυπώσεις μου.

— Ἐχεῖς δίκαιον, ἄς σταματήσωμεν τότε, εἶπε καὶ αὐτὸς. Ἀλλὰ δὲν ἐδοκίμασας καὶ ἀπ' αὐτόν. Εἶναι λαμπρὸς.

— Ἀλλὴν φορὰν, φίλε μου, δὲν συμμέρει τῶρα.

— Τότε θὰ σοὶ στεῖλω ἓνα βαρελάκι ἀπ' αὐτόν εἰς Ἀθήνας νὰ τὸν πῆς εἰς τὴν ὕγειαν μου καὶ ἓνα βαρελάκι βισάντο.

— Α! μάλιστα, αὐτὴ εἶναι ἡ καλλίτερα δουλειά, ἔπου θὰ κἀμης, διότι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἐδαρῆθηκα τὴν ρετσίναν εἰς τὰς Ἀθήνας.

— Καὶ ἀφοῦ ἐπεσεκέρθημεν ὄλα τὰ διαμερίσματα τοῦ βασιλείου τούτου τοῦ Βάσχου, ἐξήλθομεν ἐκεῖθεν καὶ μετέβην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἔπου εὔρον πρόσκλησιν εἰς παρατηρητικὴν ἀνὰ τὴν νῆσον ἐκδρομῆν, μετὰ τοῦ Προεστοῦ καὶ διδασκάλων τοῦ γαλλικοῦ ἐκπαιδευτηρίου.

Μετὰ μεσημέριαν μετέβην παρὰ τῷ κ. Νομικῷ, ἱατρῷ καὶ βουλευτῇ Θήρας.

Καὶ τίς, εἴτε ἐκ γνωριμίας, εἴτε ἐξ ἀκοῆς δὲν γνωρίζει τὸν μελιχρῖον, ἀγαθώτατον, εὐγενέστατον, εὐπαιδευτόν καὶ κάλλιστα μμορφωμένον τοῦτον ἄνδρα; Εἶναι πασίγνωστος καὶ ἡ σύστασις περιττή. Ἐγὼ ἀπὸ πολλοῦ ἐγνωρίζον αὐτόν ὡς καὶ τὸν κάλλιστον ἐπίσης καὶ προσηγνέστατον ἀδελφόν του κ. Περικλήν, οἰκονομικὸν νῦν ἐπιθεωρητὴν. Εἶναι ἀμφότεροι λίαν φυλόμουσοι καὶ συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Φύσιν».

Τὸν κ. Νομικὸν εὔρον ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ γράφοντα. Μόλις δὲ εἰσῆλθον με ὑπεδέχθη προσηγνέστατα καὶ παρεχώρησε κάθισμα πλησίον του.

— Ἐμαθον, ὅτι εἰσθε ἐδῶ, μοι λέγει, καὶ ὅτι ἐφέρατε τὸν υἱὸν σας εἰς τὸ κατάστημα.

— Ναι τῷ εἶπον, διότι τὸ εἶχτε ἀπὸ πολλοῦ ἐπιμόνωσ, καὶ κατὰ καθῆκον ὄφειλον νὰ σᾶς ἐπισκερθῶ.

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ πῶς, σᾶς φαίνεται ἡ νῆσος μας, ἂν καὶ γνωρίζετε αὐτήν.

— Ναι τὴν γνωρίζω καλῶς καὶ ἐκ τῆς προτέρας διαμονῆς μου καὶ ἐξ ἀναγνώσεως, διότι εἶναι πολυκαθῆς τόπος.

— Πολύ! Καὶ θὰ ἐπισκερθῆτε τὰ χωρία, τὸ ἡραϊστεῖον, τὰς περιέργους θέσεις;

— Ναι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου ἐλπίζω, ἀλλὰ τὸ ἡραϊστεῖον οὐχί, διότι οὐδὲν θὰ με συγκινήσῃ τὸ ἀξιοπεριέργον τόγε νῦν ἔχον, ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου θὰ με ταραξῆ ἡ πολυθαῆς χοάνη σας.

— Ναι, δὲν σᾶς λέγω, τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ πάντες ὅσοι ἐρχονται ἐδῶ μεταβαίνουν καὶ ἐκεῖ.

— Πιστεύω, ὅσοι δὲν ἀνέγνωσαν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κρατῆρος αὐτοῦ, ἀλλ' ὅσοι παρηκολούθησαν ἐκ τῶν πολλῶν γραφέντων τὰ συμβάντα ἐκεῖ, οὐδόλως θὰ συγκινήθωσι νῦν ἐκ τῆς παντέλους ἀκινήσιας καὶ ἀδρανεῖας του. Ὁ δὲ κανὸς τὸν ὅποσον ἦδη μόνον κάποτε ἐκπέπει καὶ τὸ κολλᾶζον αὐτοῦ ὕδωρ, φυσικῶς εἶναι συνέχεια τῆς ἀποφύσεως τῶν συστατικῶν τοῦ ὑπ' αὐτὰ στρώματος, μέχρις ὅτου ἠσυχᾶσῃ καὶ κατὰ τὰς συνθήκας τῶν στοιχείων του ἡ παντελῶς ἀδρανῆς εἰς ἡ ἀπιώτερον χρόνον ἐκ νέου ἐκραγῆ ὁ κρατῆρ.

— Ἀνεγνώσατε πάσας τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνακαλύψεις τοῦ τόπου;

— Ναι, μάλιστα μοι ἔκαμεν ἀσθησῖν μία παλαιοντολικὴ εἰς τὴν μικρόνησον Θηρασίαν, εἰς ἣν ἐλάβετε μέρος καὶ διατείνεσθε ὅτι εἶναι προϊστορικὴ.

— Βεβαίως, διότι, τὰ ἀνακαλυφθέντα τείχη, σκελετοί, οἰκῶν σκευὴ καὶ δὴ ἐδώδιμα ἐπιμαρτυροῦσι ταῦτα, ἄλλως τε καὶ πάντες οἱ ἐπισκερθέντες ταῦτα δὲν ἐξέφρασαν ἐναντίαν γνώμην.

— Εἶναι ὁμῶς πολὺ τολμηρὰ ἡ γνώμη αὐτῆ κ. Νομικῆ καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἰδικοί εὐρωπαῖοι σοφοὶ ἐξήνεγκον ἐναντίαν γνώμην καὶ ὤρισαν ἐποχὴν πολὺ νεωτέραν καὶ δὴ φραγκικὴν, μοι φαίνεται ὅτι ἡ κατάταξις τῶς γῆινων στρωμάτων τῆς Θηρασίας δὲν στηρίζεται ἐπὶ πολλῆς αὐθεντίας.

— Ἐν τούτοις ἔχομεν ἐδῶ πάντα τὰ μαρτύρια καὶ ἐγὼ ἐπιμένω εἰς τὴν ἰδέαν μου.

— Ἀφοῦ δ' εἶπαμεν ἀρκετὰ, ἀποχαιρετήσατε τὸν κ. Νομικόν ἀπῆλθον οἴκαδε.

(ἔπειτα συνέχεια) Ροῦς.

Η ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ τῶν λαχείων τῆς Φύσεως.

Γενομένης κατὰ τὰ εἰσθότα ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν τῇ 1 Ἰανουαρίου 1896, τῆς ἐκκυβεύσεως τῶν λαχείων τῆς «Φύσεως» ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν παρευρεθέντων συνδρομητῶν μας ἐκλήρωθησαν οἱ ἀκόλουθοι 70 ἀριθμοί, ὧν οἱ κάτοχοι τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων ἐκέρδησαν τὰ ἐπόμενα ἀντικείμενα, συμφώνως τῇ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 20 φύλλῳ τῆς «Φύσεως» δηλώσει τῆς ἡμέτερας Διευθύνσεως, καὶ ἅτινα παρακαλοῦνται νὰ ζητήσωσι ἐκ τῶν ἡμετέρων γραφείων πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων πάντες οἱ κάτωθι κερδίσαντες.

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς 849 τοῦ συνδρομητοῦ μας ἐν Ἀθήναις Διον. Μανταράκη ἐκέρδισε τὸ τετράτομον λεξικὸν τοῦ Σακελαρίου.

Ὁ 2ος ἀριθμὸς 1139 τοῦ ἐν Κωνσπόλει κ. Μιχ. Μαριδάκη ἐκέρδισε τὴν ἱστορίαν τοῦ Παπαρρηγοπούλου.

Ὁ 3ος ἀριθμὸς 1533 τοῦ ἐν Πειραιεὶ κ. Σπ. Γιαβοπούλου τὴν σφαῖραν τῆς γῆς.

Ὁ 4ος ἀριθμὸς 1696 τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ κ. Γεωρ. Κονιάτη τὴν εἰκόνα τοῦ Παρθενῶνος.

Ὁ 5ος ἀριθμὸς 1127 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Πέτρου Συριωτάκη τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλου.

Ὁ 6ος ἀριθμὸς 1526 τοῦ ἐν Ἐρζερούμ κ. Μιχ. Θεοχαρίδου τὸ ἀρχαιολ. λεξικὸν Ραγκαβῆ.

Ὁ 7ος ἀριθμὸς 1032 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Π. Χανδρινοῦ τὴν ἀρχαιολ. φωτογραφίαν.

Ὁ 8ος ἀριθμὸς 1603 τοῦ ἐν Πετρούπολει κ. Ὁδ. Ἀβραμοπούλου τὸ βαρόμετρον.

Ὁ 9ος ἀριθμὸς 1789 τοῦ ἐν Σιστοβίῳ κ. Α. Βασιλείου τὸ θερμομέτρον.

Ὁ 10 ἀριθμὸς 1588 τοῦ ἐν Θήρᾳ κ. Γρ. Φιλιππάκη τὸ μελανοδοχεῖον.

Ὁ 11ος ἀριθμὸς 1303 τοῦ ἐν Πάτραις κ. Σπ. Γαζέπη τὸ τηλεσκόπιον.

Ὁ 12ος ἀριθμὸς 715 τοῦ ἐν Ὀδησοῦ κ. Χ. Μπενοπούλου τὸ ἐξυπνητήριον.

Ὁ 13ος 1660 τῆς ἐν Γιουργέβῳ κυρίας Βικτωρίας Μέξια τὸ λεύκωμα.

Ὁ 14ος ἀριθμὸς 1390 τῆς ἐν Σμύρῃ Νέας λέσχης, τὸν κώδινα.

Ὁ 15ος ἀριθμὸς 1514 τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ κ. Χρ. Μανιάκη τὸ κατὰ βούλησιν ἀντικείμενον ἀξίας δρ. 10

Οἱ πέντε ἐπόμενοι ἀριθμοὶ 1574, 1469, 1076, 1439, 756, ἀνὰ ἓνα χρυσόδετον τόμον τῆς Φύσεως.

Οἱ πέντε κατόπι ἀριθμοὶ 1070, 1040, 1065, 1305, 808 ἀνὰ ἓν ἱστορικὸν βιβλίον χρυσόδετον.

Οἱ δέκα ἀκόλουθοι 1625, 1485, 1440, 1653, 1430, 1570, 772, 1759, 1241, 829, ἀνὰ ἓν χρυσόδετον μυθιστόρημα.

Οἱ δέκα ἐπόμενοι 767, 1254, 326, 1249, 1103, 1407, 1299, 1343, 1284, 623 ἀνὰ ἓν ἡμερολόγιον.

Οἱ δέκα ἐπόμενοι ἀριθμοὶ 740, 1230, 1814, 1367, 1345, 1784, 1780, 1300, 1273, 1643, ἀνὰ ἓνα ἡμεροδείκτην.

Καὶ οἱ ἑκαπέντε τελευταῖοι ἀριθμοὶ 1250, 1092, 1056, 1579, 1720, 244, 570, 216, 1690, 1770, 705, 1268, 856, 1541, 1751, ἀνὰ μίαν μικρὰν ἐγχρωμον εἰκόνα.

Καὶ οἱ ἑκαπέντε τελευταῖοι ἀριθμοὶ 1250, 1092, 1056, 1579, 1720, 244, 570, 216, 1690, 1770, 705, 1268, 856, 1541, 1751, ἀνὰ μίαν μικρὰν ἐγχρωμον εἰκόνα.

39 C. FAURE ET H. DE GRAFFIGNY 39

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετὰ 300 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. Κατὰ μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Ἦδη ἐπλησίαζεν ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἐμιλλον ν' ἀφήσωσι τὸν κομήτην καὶ ν' ἀνοίξωσι τὸ ἐπίκωμα τοῦ ὑδρογόνου, ὅπως εἰσχορήσωσι διὰ τοῦ ἀεροστάτου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Φόβου, ὅτε ὁ ἀμερικανὸς ἐκόμησεν ὀγκῶδες δέμα.

Ὁ Σάρπ καὶ ὁ Ὀσιπῶφ συζητοῦντες.

— Τὸ βάρος αὐτὸ εἶναι περιττόν, εἶπε τότε ὁ Σάρπ, διότι διακινδυνεύει ἡ ἰσορροπία μας.

— Δὲν ἔχεις σὺ δικαίωμα νὰ ἐπιμβάλῃς, διότι μὰ τὸν Θεὸν σέ... Ἀλλ' ἐπιμβάντος τοῦ γέροντος:

— Τί τρέχει; τί συμβαίνει; ἠρώτησε.
— Νά, θέλω νὰ μεταφέρω μαζί μου ἐν τεμάχιον ἀποκρουσταλλωμένου ἄνθρακος, εἶπεν ὁ Φαρενχάιτ, καὶ αὐτὸς ὁ ἄθλιος θέλει νὰ με ἐμποδίσῃ.
— Ἐχεῖ δίκαιον ὁ Σάρπ, ἀπεκρίθη ὁ γέρον, διότι ἡ προσθήκη τοιοῦτου βάρους θὰ μᾶς καταστρέψῃ.
Ὁ Φαρενχάιτ μετὰ μικρὰν σκίψιν ἐφάνη συνδιαλλακτικός.

Ἡ πτώσις τοῦ Σάρπ ἐπὶ τοῦ Κομήτου.

— Τότε, εἶπεν, ἂν νομίζητε, ὅτι τὸ βάρος αὐτοῦ θὰ μετατρέψῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἰσορροπίαν μας, εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ ρίψω ἀπὸ τοῦ ἀεροστάτου, ἀμέσως μόλις ἀντιληφθῶμεν τούτου.

Πάντες ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν, καὶ ἀφοῦ ἀπεβιβάσθησαν ἐντὸς τοῦ ἀεροστάτου, ὁ Σάρπ ἔμεινε τελευταῖος, ὅπως ἀναγκάσῃ τὸν Ἀμερικανὸν νὰ ἀφήσῃ τὸ πολυτίμητον τεμάχιον τοῦ ἀδάμαντος.

— Βλέπετε! ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀμερικανὸς μετ' ἐπιτηδειότητος, τὸ βάρος τοῦ δέματός μου οὐδόλως βλάπτει.

— Πῶς; καὶ τὸ ἰδικόν μου βάρος δὲν ὑπολογίζεται; τίποτε!

Εἰς κάτοικος τοῦ Φόβου.

Καὶ ἐν ταῦτῳ ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἀεροστάτου, ὅπως βεβαιώσῃ τὸ γεγονός.

Πλὴν μόλις τούτου γενομένου, ὁ Ἰωάνθαν Φαρενχάιτ τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸν ἐσφενδόνισε μετὰ καταπληκτικῆς δυνάμεως πέραν εἰς τὸ κενόν.

Πάντες μετ' ἐκπλήξεως προέτειναν τὴν κεφαλὴν καὶ εἶδον τὸν Φουδῶρ Σάρπ κυλιόμενον εἰς τοὺς πρόποδας ἐνὸς λόφου τοῦ κομήτου, ἐνῶ τὸ ἀερόστατον ὑψοῦτο μετὰ μεγάλης δυνάμεως εἰς τὰ ὕψη.

— Ἰδοὺ! τί θὰ εἴπῃ μία βολὴ δύο τρυγόνες, εἶπεν ὁ

Φαρενχάιτ και τον άδάμαντά μου έσωσα και τον άθλιον αυτόν εξεδίκησθη.

— Άλλά... δυστυχῆ, τί έκαμες; τῷ λέγει ο γέρον σοφός, είχα δώσθ τον λόγον μου, ότι τὰ παρελθόντα θά έλθ- ομονούντο παντελώς.

— Σεις, ναί, άλλα έγώ ποτέ, εκτός δε τούτου είμαι πρόθυμος και έγγράφως νά βεβαιώσω, ότι, έγώ εξετέλεσα τήν δικαίαν αυτήν πράξιν.

— Ητο πεπρωμένον, έμορμούρισεν ο κόμης μετά θλί- ψεις, και άς έπιμεληθώμεν ἦδη ἡμὰς αυτούς.

Μετ' ολίγον ο κομητής είχαν εξαφανισθῆ πρό των ομμά- των των, αυτοί δε είχαν εισέλθει εις τήν έκτικὴν ζώνην του Άρειος και άνωθι αυτών παρετήρουν ἦδη τον Φόβον.

Είτα βαθμηδόν ἤρξαντο νά κατέρχονται.

— Πόσον θά διαρκήσῃ ἡ κατάβχαις ἡμῶν αὐτή; ἠρώτη- σεν ο άμερικανός.

— Επί μίαν ωραν περίπου, ἀπεκρίνατο ο Όσιπώφ. Και ταυτόχρονα άνώξε τὸ έπιστόμιον τῆς σφαιρας και είτα τὸ επανέκλεισε και ἦτοιμασε τήν άγκυραν.

Μετ' οὐ πολλὸ τὸ έναέριον σκάφος ύπέστη ίσχυρὸν τινα- γμόν, κατόπιν συγκρούσεως του πρός τὸ έδαφος, και οί ἡμέτεροι εκδρομείς εύρήσαν αλφνης τῆδε κακίαις επ' αυτού. Είτα δε έγερθέντες:

— Παρατηρήσατε, κύριε κόμητα, είπε τότε ο Όσιπώφ, δεϊκνυσας αὐτῷ γραμμίαις τινας επί του έδαφους.

— Αί ναί, είναι ομοιαι πρός τὰ φωτεινά σημεία του Άρειος, άτινα δέν ἠδυνάμεθα από τῆς γῆς νά εξηγή- σωμεν.

— Ενώ δ' εξήταζον τὸ έδαφος, παρετήρησαν οὐχι μακράν αυτών σώμα, σχήματος ανθρώπου, γυμνόν, φέρον μεγάλας πτέρυγας νυκτερίδος, μακρόν λαϊμόν και ρίνα προβοσκιδιοειδῆ κεφαλῆν δε στρογγύλην και έντελώς φαλακράν. Άπωτέρω διεκρίνοντο έτερα τιαυτα!

— Ο άτέλεια τῆς φύσεως! ανέκραξεν ο γέρον, επί τῆ θείᾳ αυτών, είναι οί κάτοικοι του Φόβου.

— Αἰδη ὄντα, είπε τότε ο Φρικουλέ και καλά θά κάμωμεν νά φύγωμεν έντεθεν.

— Οὐδέν ένδιαφέρον μάς κρατεῖ εδώ, προσέθηκεν ο Γοντράν.

— Οί κάτοικοι του κόσμου τούτου, είπεν ο Όσιπώφ εξαρτῶνται από τῆς πίεσις τῆς ατμοσφαιρας των. Η- μεις είμεθα έκατοντάκις ίσχυρότεροι αυτών και δι' ενός γρόνθου μας δυνάμεθα νά τινάξωμεν εις τον άέρα έκατον- τάδα εξ αυτών.

— Τί μικρόκοσμος ὄντως ο τόπος οὗτος! είπεν ο Φρικουλέ — Είς δέκα ωρας δύναται τίς νά διέλθῃ αυτόν, προσέ- θηκεν ο γέρον σοφός.

Ἐποὺ δὲ εξήτασαν τον δορυφόρον αυτόν πανταχόσε και ισχυρίστησαν και μετά των κατοίκων, άνεχώρησαν διά του θνικου άεροστάτου του Άρειος, του έκτελουόντος τήν μετα- ζῦ τούτου και των δορυφόρων του υπηρειαίν.

— Τί εύχαριστημίν, ὅπου είμαι, έλεγεν ἡ δεσποινίς Σελήνη. Έφύγομεν τέλος από τον άηδῆ έκείνον κόσμον.

— Και δέν ἦτο κόσμος ο πλανήτης αυτός, άλλα μάλ- λον κλωβός, περιέχων είδεχθῆ ὄντα, είπεν ο Φρικουλέ.

— Η μάλλον, ως ἦδη πιστεύω ούρανια φυλακή, ένθα οί Άρειοι άποστέλλουσι τοὺς έπιφαιωτέρους εξ αυτών.

— Όστε είναι ομοιοί οί κάτοικοι του Άρειος; ἠρώτη- σεν ἡ Σελήνη μετά περιεργίας.

— Βεβαίως, άλλ' είναι τελειότεροι ἡμῶν, και φυσικώς έντελείστεροι των άποβλήτων του δορυφόρου.

— Και εις τον Άρην υπάرخει θάλασσα; ὅπως και εις τήν γῆν, ἠρώτησεν ἡ νέου ἡ Σελήνη.

— Βεβαίως, άπήνητησεν ο γέρον, και όχι μόνον θάλασα- σαι υπάρχουν, άλλα και τὰ συστατικά αυτών είναι ομοια πρός τὰ των θαλασσών τῆς γῆς.

— Η δε ατμόσφαιρα; ἠρώτησεν ο Φαρενχάιτ.

— Ως πρός αυτό, ἡσυχαιτε, ἀπεκρίθη ο Φρικουλέ, διότι είναι και αυτή ομοια τῆς ιδιῆς μας. Αί φασματοσκοπικαι παρατηρήσεις απέδειξαν τούτο.

— Ψῦχος μόνον δριμύτατον θ' άπαντήσωμεν εκει προ- σθηκειν ο γέρον σοφός, διότι έν λάθωμεν υπ' ὄψει, ότι ἡ θερμοκρασία των πλανητῶν εξαρτάται από τῆς άποστάσεως του ἡλιου, επειδή ο Άρην κείται 19,000,000 λεύγας μα- κρότερον τῆς γῆς από του κεντρικου άστέρου, έπεται, ότι θά επικρατῆ εκει σιδηρικόν ψῦχος.

— Μοι φαίνεται, ότι είναι πειπλανημένη ἡ ιδέα αὐτη, υπέλαβεν ο Φρικουλέ, διότι τὸ ψῦχος εξαρτάται εκ τῆς θερ- μοκρασίας τῆς ατμοσφαιρας εξαρτωμένης εκ των συστατι- κῶν αυτῆς.

Είτα πάντες επεδόθησαν εις άστρονομικὰς περι του Ά- ρειος παρατηρήσεις, ούτινος διεκρίνοντο ἦδη αἱ θάλασσαι και αἱ ἡπειροι.

— Περιέργον, έλεγεν ο Γοντράν τῷ Φρικουλέ, οὐδα- μόσε διακρίνω τήν αιμόφυρτον κηλίδα, ἥτις ἦτο άφορηῆ, ὅπως δοθῆ εις τον πλανήτην τούτον τὸ πολειμικόν αυτό ὄνομά του.

— Η έρυθρά αὐτη κηλίς μάλλον είναι ορατῆ διά γυ- μνου ὀφθαλμου ἢ διά τηλεσκοπιου και ὅσω πλησιάζωμεν φυσικώς μεγαλύνεται και απόλλυ-ι τήν χροιάν αυτῆς.

« Η από τῆς Γῆς εις τον Άρην μεταβάσαις, είναι άπληῆ άλλαγῆ πλάτους, έγγραψεν ο σοφός Φλαμπαριών». «Ότε δ' εις τῶν Άρειών των ὀδηγούντων τὸ έναέριον σκάφος προσ- εκάλεισε τοὺς ἡμετέρους πατριώτας νά εξέλθωσι τῆς αἰθού- σης, παρετήρησαν πρός μεγίστην αυτών εκπληξιν τον αυ- τόν οὐρανόν, τοὺς αυτούς άστέρους, τὰς αυτὰς χώρας.

— Ἴδου εκει, ο Ζεύς, ο Κρόνος... και εκει ἡ Γῆ!...

— Η Γῆ! εκει! είπεν ἡ Σελήνη, παρατηρούσα μετα συγκινήσεως αυτην και τον κόμητα.

— Ναί! εκει είναι ἡ Γῆ, υπέλαβεν οὗτος και ἡμεις εδώ και τίς οἶδε ποτε θά πατήσωμεν τον πόδα μας διά νά τελειώσων τὰ βάσανά μου και άρχῆσῃ ἡ εὐτυχία μου.

— Και ἡ ιδιῆ μου, προσέθηκεν ἡ Σελήνη.

Ἠδὴ ο Φρικουλέ άνηγγειλεν εις τοὺς συντρόφους του, ότι ο ὀδηγός του άεροστάτου τῷ είπεν, ότι θά διευθυνθῆ πρός τήν Φωτεινὴν Πόλιν, τήν πρωταουσαν του Άρειος.

— Και είμάθετε ἦδη τήν γλῶσσαν των; ἠρώτησεν ἡ Σελήνη.

— Σχεδόν άντελήφθῃν δε, ότι εκφράζονται τόσο τα- χίως ὅσον διανοοῦνται.

— Είναι τούτο δυνατόν; ἠρώτησεν ο Φαρενχάιτ.

— Ο ὀδηγός του Έθνικου τούτου άεροστάτου, καλούμε- νος Άοταχᾶς, ὅστις μοι φαίνεται κατέχει καλήν υἱσιν εις τὸ Πανεπιστήμιον του Άρειος, μοι είπεν, ότι πολλὸ φειδον- ται του χρόνου παρ' εαυτοίς και ότι έπαυρον σύστημα δι' οὐ εκφράζονται τὰς ιδείας των άμέσως ως αὐται κυφο- ρῶσιν έν τῷ έγκεφάλῳ των.

— Τότε θά έχουν λεξιλόγιον πολλὸ περιωρισμένον, υπέ- λαβεν ο Όσιπώφ. Φαντασθαιτε, ότι ἡ ἀνθρωπίνη φωνῆ περιέχει δύο έπταφωνίας μόνον, ὡστε διά νά εκφράζωνται, ως λέγετε, αυτοί οί άνθρωποι, δέν φαίνεται νά έχουν μέσα έντελῆ.

— Φρονῶ, προσέθηκεν ο Φρικουλέ, ότι αἱ ἀναπάλσεις τῆς φωνῆς σχηματίζουσι τοὺς ἡχους. Οὕτως, ο χαμηλότα- τος φθόγγος τῆς φωνῆς ισσοδυναμεῖ πρός 160 ἀναπάλσεις, ένθ' ο ὑψηλότερος, πρός 2048. Συνεπῶς από 160 μέχρι 2048 ἀναπάλσεων ο φθόγγος μεταβάλλεται εις εκάστην ἀνάπαυσιν, ὅπερ διδει 1888 ἡχους διαφόρους... ὡστε, νομιζῶ, ἡ γλῶσσᾳ των Άρηίων είναι πλουσιωτέρα ἀφ' ὅσον φαντάζεσθε.

— Αὐτά δέν μάς ένδιαφέρουσι τόσο, υπέλαβε τότε ο Φαρενχάιτ. Πού εύρισκόμεθα τώρα και ποτε θά φθάσωμεν εις τον Άρην, δύνασθε νά μάς είπητε;

— Εύρισκόμεθα οὐχι μακράν τῆς λίμνης του Ἠλιου, επί τῆς Ἠπειρου, ἢν ο Σικιαπαρέλλη; ὠνόμασε Θαυμασιάν,

έχομεν δε ακόμη 6,800 χιλίωμ. νά διατρέξωμεν, ἀπεκρίθη ο γέρον σοφός.

Μετὰ ἡμίσειαν ωραν ο Άοταχᾶς τοίς άνηγγειλεν, ότι άφικοντο επί του Άρειος.

— Περιέργον! ανέκραξεν ο Φαρενχάιτ, οὔτε σύγκρουσις, οὔτε τιναγμός, οὔτε βιαιά πτώσις συνέβη!

— Διότι είναι εις μειζονα βαθμόν ἀναπτύξεως οί κάτοι- και οὔτοι, ἀπεκρίθη ο γέρον.

Μόλις δ' επάτησαν τὸ στερεόν έδαφος και είδον ἀπέναν- τι αυτών έκτεταμένην, χρυσίζουσαν και λαμπράν υδατινήν επιφάνειαν.

— Η λίμνη του Ἠλιου! ανέκραξε μετά θαυμασμοῦ ο Όσιπώφ. Και έν ταυτῷ πάντες μετ' εκπληξῆως παρετή- ρουν τὰ περίξ και πληθύν άτομων, ομοίων του Άοταχᾶ, άτινα, είχαν πλησιάσει αυτούς και εξήταζον μετά περί- εργαίας.

— Θεέ μου! έμορμούρισεν ἡ Σελήνη, τί άηδεις ὅπου είναι! Άφοὺ είναι τελειότεροι ἡμῶν, δέν έπρεπε νά ἦναι και ώραιότεροι;

— Φυσικώς, είπεν ο γέρον, ὅσα φυλῆ τίς βαινει πρός τον πολιτισμόν, κατὰ τοσοῦτον πάσχει εξ άτροφίας. Ο νοῦς μόνον τρέφεται.

Ἐνώ δ' έλεγε ταῦτα από του έδαφους υψώθη αιφνιδίως νέφος εκ των ὄντων τούτων, άτινα έπαντο εις τον άέρα και περίξ των ἡμετέρων γίντων. Τῆς επινεύσεως δε του Άοταχᾶ απέμακρυνθῆσαν άμέσως εκειθεν.

Ο Άοταχᾶς είτα προσεκάλεσεν άμέσως τοὺς ἡμετέρους νά τον ακολουθήσωσι και επιδάντες μετ' ολίγον άλλοκό- του σκάφους ἤρξατο τούτο κινούμενον.

— Ομοιάζει πρός τήν ἀνακάλυψιν του Raoul Pictet, είπεν ο γέρον, ὅπως ένθους.

— Ταχύτες εκπληκτικῆς ἀνεφάνησεν ο Φρικουλέ.

— Διανύει 40-50 λεύγας τήν ωραν.

— Θαυμάσιον! θαυμάσιον! είπεν ο Φαρενχάιτ.

— Πρό τῆς νυκτός, θά διέλθωμεν ὄλην τήν έκτασιν του ὠκεανου, είπεν ο Όσιπώφ.

— 600 χιλιόμετρα, είπεν ο Φρικουλέ.

— Μάλιστα, άκριβῶς τόσο είναι.

Πρό τῆς νυκτός τὸ πλοῖον έστη ένώπιον ζηράς.

— Έδώ είναι διώρυξ, τήν ὅποιαν κατασκευάζωμεν, τοίς είπεν ο Άρηίος.

— Διώρυξ! είναι ποτί δυνατόν, τιαυτῆς έκτάσεως!

Και ὄντως εξελθόντες του σκάφους, παρετήρησαν κατα- πηκτικὰς εργασίας κολοσσίων διαστάσεων και μηχανῆ- ματα τρομακτικά. Έργατα ιπτάμενοι πανταχόσε και έναίρια σκάφη βοηθούντα τὰς εργασίας και μετακομιζον- τα ἔχῶματα και λίθους, διέσχίζον τὸ κενόν καθ' ὄλας τὰς διευθύνσεις.

— Ἴδου! οί κάτοικοι οὔτοι, φαίνεται, θά μεταβάλλωσι τήν σφαιραν των εις διώρυγας.

— Ναί! ιδου τὸ αἶνιγμα λοιπόν, τὸ ὅποιον δέν ιδυνά- μεθα νά λύσωμεν από τῆς γῆς, προσέθηκεν ο γέρον σοφός.

— Ἴα άερόστατα αὐτά μεταφέρουσι τὸ ὕλικόν αυτό εις τον Φόβον, τοίς είπεν ο Άοταχᾶς, ὅστις άλλοτε ἦτο άπλοῦς βράχος και ἦδη ισχυματίσθη πλανήτης.

Οί εκδρομείς μας παρετήρουν αλληλους μετ' εκπληξῆως.

— Και ἡμεις εξελαβομεν τὰς διώρυγας αυτὰς διά φωτεινά σημεία, γεωργικὰς γραμμὰς και άλλα γελοια άντικείμενα, έλεγε μετά σικρίας ο γέρον.

Είτα ο σοφός ἠρώτησεν εις τί εχρησίμευον αὐται;

— Διά τον προσεχῆ πόλεμον, ἀπεκρίθη λακωνικῶς ο Άρειος.

— Διά τον πόλεμον! ἀνεφάνησεν, εδώ; μετά τιαυτην προδον πολιτισμοῦ;

— Βεβαίως και άκριβῶς διά τούτο, τοίς άπήνητησεν ο Άοταχᾶ. Πρό τινων αιώνων συνῆλθον άπισταλμένοι πάν- των τῶν ἔθνων και άπεφάσισαν τήν κατάπαυσιν των πολέ-

μων. Πλην τιαυτα κακὰ ἐπῆλθον εκτοτε, τοσοῦτον ἀνε- πτύχθη ο πληθυσμός, τοσοῦτον προώδευσεν ἡ ιατρικῆ, ὡστε ο θάνατος σπανίως κατωρθοῖ νά μεταφέρῃ εις τὸ βασίλειόν του τινὰ εξ ἡμῶν. Κατ' ακολουθίαν συνῆλθον ισγάτως πάλιν άντιπρόσωποι πάν των τῶν Κρατῶν έν τῇ Πόλει του Φωτός και άπεφῆσαντο υπέρ τῆς επαναλήψεως των πολέμων.

— Και υπό ποιαι συνθήκας γίνονται τώρα οί πόλειμοι. Συμπαιτικῶς;

— Οὐχι, συμβαιτικῶς. Τετράκις κατ' αἰῶνα, δύο έθνη, προσωρίζομενα άρχῆθεν υπό διεθνούς άνωτάτου συμβουλίου, επιτίθενται αλληλων διά τῆρου δυναμένου, νά ελαττώσῃ τον πληθυσμόν εις ὄρισμένον εκ των προτέρων άριθμόν.

— Τρομερόν! τί γίνεται εδώ διά τήν εύχαριστησιν τῆς ζωῆς, είπεν ἡ Σελήνη.

— Καλά, άλλα τί χρησιμεῖται ἡ διώρυξ;

— Άπλῶς διά νά μεταφέρῃ ταχίως εις τὸ πεδίου του Άρειος τοὺς μαχητάς.

— Οὔτινες ὑπολογίζονται εις δισεκατομμύρια.

Ο Φαρενχάιτ επήδησεν εκ χαρᾶς.

— Και ποτε θά γινή ο προσεχῆς πόλεμος; ἠρώτησεν.

— Μετά ένα μήνα, άπήνητησεν ο Άοταχᾶς.

— Godem! θά λάβω τήν εύχαριστησιν νά τον έδώ ἀπε- κριθῆ εξαλλος χαρᾶς, λυπούμαι μόνον ὅπου δέν' εκράτησα τον Σάρπ, νά τον πνίξω εδώ.

Και μετά ταυτα εκάβισαν νά φάγωσι και είτα εκοιμη- θησαν, ένα τήν επαύριον, εξακολουθήσωσι τήν πρός τήν Πόλιν του Φωτός πορείαν των.

(Έπεται συνέχεια)

ΑΔΙΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Ν. Κ. Σύρον. Ζητούμενα νέα φύλλα σᾶς άπεστάλησαν προ- θίς.— Χ. Μ. Πύργον. Συνδρομή σας ελήφθη εύχαριστούμεν.— Π. Β. Πύργον. Επιστολή ελήφθη. Απνητήσαμεν ταχυδρομικώς.— Ι. Δ. Κουτσικόν. Απορούμεν, έγγραψαμεν έν έκτάσει.— Σ. Κ. Κίρκουραν. Δελτάριον ελήφθη. Έχει καλῶς. Ευχαριστούμεν.— Η. Κ. Σύρον. Χρήματα και άποδείξεις ελήφθησαν. Ευχαριστοῦ- μεν.— Κ. Κ. Κάρσον. Έχει καλῶς ως γράφετε.— Α. Α. Λε- λοουάν. Συνδρομαί ελήφθησαν. Ευχαριστούμεν πολύ. Ταχυδρο- μικῶς άποδείξεις.— Σ. Κ. Δαρουτ. Συνδρομή σας ελήφθη. Εὔ- χαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς γράφωμεν και άποστέλλομεν παρα- γελίας.— Α. Μ. Κώνστοπλιν. Επιστολή ελήφθη. Προσεχῶς γρά- φομεν.— Β. Σ. Άλεξάνδρου. Χρήματα ελήφθησαν. Παραγ- γελία άποστέλλεται.— Θ. Σ. Μάκρη. Σᾶς ενεγράψαμεν από 1 Ίανουαρίου.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Έρωτήσεις

- 104. Ποίου δένδρου τὰ φύλλα είναι ἀφ' ενός μὲν λευκά, ἀφ' ε- τέρου δὲ μελανά;
- 105. Τί είναι εκείνο, τὸ ὅποιον φέρουσι πάντα τὰ ὄρατὰ και ἀ- ὄρατα κτίσματα;
- 106. Τί τὸ τρίγων ἀνευ ποδῶν, τὸ βαστάζον ἄνευ χειρῶν;
- 107. Τί εύρίσκεται έν τῇ γῇ και έχει πάντοτε ἄξιαν;
- 108. Τί πρᾶγμα πετᾶ ένθ' έχει εξή πάδας;

Ἐγκούλας.

Λύσεις των εν τῷ ὑπ' ἀρ. 27 Αἰνιγμάτων.

Ἀριθμητικὰ προβλήματα

94. — 220 + 240 + 500 = 960

Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Δ. Πονηρόπουλος εξ Ἀθηνῶν, Π. Λαμπί- ρης εκ Πειραιῶς, Σ. Καπετανόπουλος εκ Κωνσταντινουπόλεως και Δ. Μαλανδρίνος εξ Ἀθηνῶν.

95. Ο 128 και ο 32

Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Δ. Πονηρόπουλος εξ Ἀθηνῶν, Π. Λαμπίρης εκ Πειραιῶς και Δ. Μαλανδρίνος εξ Ἀθηνῶν.

96. — Ἀλέξανδρος 5 ο Μενέλαος 7.

Ἐλυσαν αὐτὸ ἡ δεσποινίς Ἑλ. Μαστραπά εξ Ἀθηνῶν, ο κ. Σ. Καπετανόπουλος εκ Κωνσταντινουπόλεως και ο κ. Δ. Μαλανδρίνος εξ Ἀθηνῶν.

ΜΕΓΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Γ- ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1877 ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΔΕ ΠΑΝΤΩΝ

ΤΟ ΜΟΜΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ὅπερ κέκτηται εὐρείας ἐκτάσεις ἀμπελώνων παρά τοὺς δύο Πύργους τῆς Χαλκίδος, τῶν ὁποίων τὸ προϊόν χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν παραγωγὴν ΚΟΝΙΑΚ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Γ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

ΧΑΛΚΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

ΚΟΝΙΑΚ

Χ Α Λ Κ Ι Δ Α

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ὅπερ παρασκευάζει ΚΟΝΙΑΚ (Eau de vie de vin) φυσικὸν ἄνευ προσθήκης τεχνικῶν χρωμάτων καὶ ἀρωμάτων ἐπομένως, ὑπέροσον πάντων ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψίν.

Ἐξάμποστάγματος μοςχάτου οἴνου Χαλκίδος, τοῦ ὁποίου τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐσοδείας 1894 ἠγοράσθη παρὰ τῆς Ἑταιρείας.

ΥΨΙΣΤΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ἐξ ὄλων τῶν Ἑλληνικῶν ΚΟΝΙΑΚ, ὅπερ ἰσραβεύθη ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Κολομβιακῇ Ἐκθέσει τοῦ Σικάγου (1893) διὰ ΧΡΥΣΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ καὶ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΤΙΜΗΣ ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Λιὼν 1894. Περὶ τῆς γνησιότητος αὐτοῦ δύναται ἕκαστος νὰ πισθῇ ἰσχυριστῶντας τὰς εὐρείας ἀποθήκας τοῦ ἔργου, αἱ ὁποῖαι εἶναι προσεταὶ παντὶ τῷ βουλομένῳ. Οἱ ἔργου ἀρχαὶ προσφέρουσι ΜΟΝΟΝ **50 κιβώτια κονιάκ** πραγματικὰ καὶ ὄχι δεκάδας χιλιάδας φράγκα ὑποθετικὰ καὶ φαντασιώδη, εἰς τὸν ἀνακαλύψοντα **χημικῶς** ὅτι τὸ Eau de vie de vin τοῦ ἔργου οὐδὲν εἶνε γνήσιον ἀπόσταγμα μοςχάτου οἴνου.

Γνωστῆς γενομένης τῆς γνησιότητος τοῦ Κονιάκ τῶν κ.κ. Χατζηπαναγιώτου καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ὁ ἐν Παρισίοις διευθυντὴς τοῦ χημείου Expert Chimiste directeur du Laboratoire de la Bourse de Commerce Κος L. Padé ἔλαβεν φιάλας τινὰς ἐκ τοῦ ἐν Βρυξέλαις πρακτορείου τῶν τῶν ὁποίων ἀναλύσας τὸ περιεχόμενον καὶ εὐρῶν σπάνια ἀποτελέσματα ἀποφαίνεται ὡς ἐξῆς εἰς τὸ πᾶν εὐγενῶς παραχωρηθὲν πιστοποιητικὸν ἐπικηρωμένον καὶ παρὰ τῆς ἀστυν. τῶν Παρισίων.

Τὸ Κονιάκ (Eau de vie de vin) τῶν ἐν Χαλκίδι κ.κ. Γ. Χατζηπαναγιώτου καὶ ἀδελφοῦ soumis à notre examen (après l'analyse faite) présente la composition normale des fines champagnes superieures et ne renferme aucune substance nuisible à la santé

Bourse de commerce) Le Directeur
Laboratoire-Paris) L. Padé

Le commissaire de Police F. Arr. Paris Quartier des Halles.

ΣΗΜ. ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολυαριθμῶν ἀπομιμήσεων ζητητέον τὴν ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου ἑκάστης φιάλης ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τῶν ἔργου ἀρχῶν.

ΤΑ ΚΟΝΙΑΚ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Γ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐν τῇ ἐν Ζαππεῖῳ Διαρκεῖ Βιοτεχνικῇ Ἐκθέσει. Ἐν τοῖς καταστήμασιν ἀδελφῶν Βαρβιτσιώτη, ὁδὸς Ἀθηνᾶς. Ἐν τῷ παρὰ τὰ Χαυτεῖα κομμωτηρίῳ ἢ «Ἀκαδημαϊκῇ Νεολαία» Παναγιώτου Παπάζογλου.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐν τῷ καταστήματι Ἀδελφῶν Ζάχου.

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

Παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις τῆς Ἑταιρείας εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς ὙΦΗΛΙΟΥ ΚΑΙ Εἰς

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ.